

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

10 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Timofti Vladimir și Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul **Mardari Eugen** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012, în cauza penală în privința lui

Mardari Eugeniu Vladimir, născut la 26 martie 1979, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Grădina Botanică 14/2, ap. 69.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.06.2012-25.07.2012 (prima instanță)
2. 07.09.2012-14.11.2012 (instanța de recurs)
3. 12.03.2013-10.04.2013 (instanța de recurs în anulare)

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 25 iulie 2012, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, **Mardari Eugeniu** a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 410 unități convenționale, ce constituie 8 200 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit, că **Mardari Eugeniu**, la data de 28 martie 2012, aproximativ la orele 14:30, conducînd automobilul de model „Ford Scorpion”, cu n/î CMF 397, în apropierea s. Ișnovăt, r-ul Criuleni, în cadrul documentării unui accident rutier comis de acesta, în urma examinării medicale de constatare a stării de ebrietate, s-a stabilit că se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de condamnatul **Mardari Eugeniu**, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocînd că pe cauză a fost încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, însă în procesul de judecare a cauzei în prima instanță nu i-au fost explicate drepturile și esența acordului de recunoaștere a vinovăției, fiind astfel dus în eroare de procuror și apoi de judecător, că dacă va recunoaște integral vina, va achita o amendă administrativă și nu va avea antecedente penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012 a fost respins, ca nefondat, recursul declarat de condamnatul **Mardari Eugeniu**,

cu menținerea sentinței, din considerentul, că instanța de fond, analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității și coroborării lor, just a ajuns la concluzia privind vinovăția condamnatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă.

5. În recursul în anulare, declarat de condamnatul Mardari Eugeniu, fără a se indica vreun temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, se solicită repunerea în termen a acestuia, casarea deciziei instanței de recurs, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie liberat de răspundere penală conform art.55 Cod penal, cu tragerea la răspundere contravențională, cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă contravențională, invocând că prima instanță, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul, că dînsul a comis o infracțiune ușoară, se căiește sincer de cele comise, și a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției.

6. Verificînd argumentele recursului în anulare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 456 alin.(1), raportat la art. 432 alin. (2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, în cazul în care se constată, că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 455 Cod de procedură penală.

Astfel, potrivit art. 455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, din punct de vedere al problemei de drept și evidențierea viciului fundamental care, în opinia recurentului, în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată și care ar fi de așa natură, încît ar schimba soluția cauzei.

Potrivit art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Recurentul nu a respectat prevederile legale enunțate mai sus, nu a invocat nici un temei de drept stipulat în art. 453 Cod de procedură penală, nu a argumentat care încălcări esențiale ale drepturilor și libertăților persoanei, garantate de CEDO și reglementate de legislația națională prin lege procesuală sau prin lege materială, servesc drept viciu fundamental, care în cadrul procedurii precedente au afectat hotărîrea atacată, de asemenea nu sunt prezentate acte ce ar confirma faptul, că Guvernul Republicii Moldova a fost informat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului despre depunerea a careva cereri în privința condamnatului.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs degizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

Prin urmare, se constată că recursul în anulare nu întrunește condițiile de formă și de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs în anulare nu este competentă să completeze din oficiu recursul declarat cu circumstanțe în drept, care l-ar justifica.

În consecință, în virtutea art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, recursul în anulare se va declara inadmisibil, deoarece nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art.453 Cod de procedură penală.

7. Reieșind din cele expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul **Mardari Eugeniu Vladimir** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2012, în propria cauză, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin.(2) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data 30.04.2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă